

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **VELPA plus s. r. o.**, se sídlem Mutěnice, Pelcova 765, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem Brno, nám. Svobody 4, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 12. 2007, č. j. 21261/07-1300-702972, č. j. 21259/07-1300-702972, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 7. 2012, č. j. 29 Af 100/2010 - 338, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zrušena jeho výše specifikovaná rozhodnutí, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu ve Veselí nad Moravou ze dne 10. 5. 2007, č. j. 34602/07/311921/9772, a č. j. 34753/07/311921/9772. Těmito dodatečnými platebními výměry byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2003 ve výši 15 453 846 Kč, resp. spotřební daň z lihu za totéž zdaňovací období ve výši 70 244 928 Kč.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že v předmětném případě jde o doměření daně v celkové výši cca 85 milionů Kč. Žalobce přitom již tlumí své podnikatelské aktivity. V roce 2011 vykázal daňovou ztrátu ve výši 142 918 Kč, ztrátu vykázal předtím již v obdobích roku 2007 a 2008. Žalobce již pozastavil výrobu a neprodává své výrobky; koncem roku 2011 měl jen jednoho zaměstnance. Z potvrzení o stavu osobního daňového účtu vyplývá, že ke dni 19. 9. 2012 žalobce dlužil na DPH celkem 21 613 174 Kč, na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti 34 438 Kč, na spotřební dani z lihu 70 220 711 Kč, na dani z příjmů fyzických osob vybírané srážkou dle zvláštní sazby 3890 Kč a na dani z nemovitostí 221 508 Kč.

S ohledem na omezení výkonu podnikatelské činnosti žalobce i jeho majetkové poměry reálně hrozí zahájení insolvenčního řízení. Stěžovateli tak hrozí nenahraditelná újma spočívající v nevybrání daně.

Žalobce nevyužil možnosti podat k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti své vyjádření.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiměřené použití § 73 odst. 2 s. ř. s. na řízení o kasační stížnosti v daném případě znamená, že případná újma se musí vztahovat ke stěžovateli.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu než pro žalobce. Jakkoliv je částka ve výši cca 85 mil. Kč vysoká, není sama o sobě s to ohrozit fiskální stabilitu České republiky. Má-li soud vážit potenciální újmu, která by vznikla stěžovateli (ve srovnání se žalobcem), jak požaduje shora uvedené ustanovení s. ř. s., pak je třeba jednoznačně konstatovat, že tato částka bude znamenat mnohem větší zásah do hospodaření žalobce (coby obchodní společnosti) než stěžovatele. Pokud stěžovatel požaduje přiznání odkladného účinku z toho důvodu, že napadený rozsudek považuje za nesprávný a rozporný se zákonem, pak je třeba poukázat na to, že si plete institut odkladného účinku s meritorním posouzením věci.

Zejména je ovšem nutno upozornit na to, že uvedená částka nebyla žalobcem doposud uhrazena, a tedy nebude muset být vrácena. Na základě pravomocného rozhodnutí krajského soudu dojde toliko ke snížení dluhu na osobním daňovém účtu žalobce. Takový úkon je více méně formální a stěží může pro stěžovatele představovat újmu.

Konstantní je v tomto směru i rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu; zde možno odkázat např. na usnesení ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, publikováno pod č. 46/2004 Sb. NSS, kde zdejší soud uvedl, že zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí tomuto správnímu orgánu nenahraditelná újma. Jakkoliv bylo toto rozhodnutí vydáno před účinností zákona č. 303/2011 Sb., jímž bylo mj. částečně změněno ustanovení § 73 s. ř. s., je soud toho názoru, že nic nebrání tomu, aby dřívější judikатурní linie mohla být přiměřeně aplikována i na stávající právní stav.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu